

یادداشت

annotation@qudsonline.ir
آرش شفاقی

در ادامه روند شفاف‌سازی وزارت ارشاد

حالا نوبت دکترهای یک شبه است

وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی چندی است با رویکردی درست و قابل دفاع؛ هزینه‌های جاری، کمک‌ها و تسهیلاتی را که در راستای اجرای وظایف خود انجام داده است، منتشر می‌کند.

برخی از این شفاف‌سازی‌ها موجب ایجاد بحث‌های رسانه‌ای زیادی هم شده است. برای مثال معادل هفاد یک قرارداد وزارت ارشاد با یک شرکت در خصوص انجام ممیزی کتاب و صدای زیادی به پا کرد. همچنین اعلام فهرست کمک‌های وزارت ارشاد به اشخاص حقیقی و حقوقی نیز موجب بحث‌های زیادی شد به خصوص اینکه در ابتدا تصور می‌شد که یکی از این کمک‌ها به هنرمندی مشهور اعطا شده اما بعداً مشخص شد همه چیز ناشی از تشابه اسمی بوده است. وزارت ارشاد هم می‌توانست مثل بسیاری از سازمان‌ها و نهادهای دولتی همه چیز را در سکوت و پشت پرده برگزار کند و به جای ایجاد دردسر و زمینه برای پاسخگویی، به افراد مختلف کمک‌هایی اعطا کند و بعد پست عنوان کلی «حمایت از اهل قلم و هنرمندان» پنهان شود. یکی از حمایت‌های وزارت ارشاد از هنرمندان و اهل فرهنگ در قالب اعطای مدارک معادل تحصیلی است. هنرمندانی که به دلیل اشتغال به امور فرهنگی و هنری فرصت حضور در کلاس‌های درس و دانشگاه را نداشته‌اند، نمونه‌هایی از آثار و افتخارات خود را به شورایی در وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی می‌فرستند که این شورا تشخیص می‌دهد مدرک معادل کارشناسی، کارشناسی ارشد یا دکتر را به هنرمندان اعطا کند. فلسفه تشکیل این شورا و عملکرد وزارت ارشاد در این زمینه قابل دفاع است اما اینکه نتیجه عملکرد این شورا چیست و چقدر قابل دفاع است، به شفاف‌سازی وزارت ارشاد و مشخص شدن نتیجه جلسات این شورا از ابتدا تا امروز بستگی دارد.

در این میان دو نکته قابل توجه است. نکته اول اینکه باید مشخص شود استفاده از عنوان دکتر برای کسانی که مدرک معادل گرفته‌اند، واجهت قانونی دارد یا نه. برخی از شاعران و نویسندگانی که با ارسال مدارک خود به این شورا، گواهی‌نامه هنری دریافت کرده‌اند؛ امروز با عنوان دکتر در نشست‌های مختلف حضور می‌یابند، در حالی که آنان در هیچ آزمون دکتری پذیرفته نشده‌اند. سر هیچ کلاسی نرفته‌اند، هیچ آزمون جامعی ندادند و رسماً اصلاً دفاع نکرده‌اند و طبیعتاً عنوان دکتر را نمی‌توانند استفاده کنند. لازم است درباره قانونی بودن یا نبودن استفاده از این عنوان، وزارت علوم نیز روشنگری کند تا مشخص شود حد و حدود قانونی استفاده از عناوین علمی برای افراد چیست.

نکته دوم این است که احتمالاً درباره این روشنگری و شفاف‌سازی، مقاومت‌های پشت پرده‌ای نیز وجود داشته باشد. شنیده‌ها حاکی است برخی از کسانی که از این گواهی‌نامه‌ها دریافت کرده‌اند، از گروهی هستند که در این سال‌ها از ایجاد دوگانه «هنرمند مستقل» و «هنرمند وابسته» یا «هنرمند حکومتی» و «هنرمند غیرحکومتی» بهره برده‌اند. مشخص است که این گروه اصلاً علاقه‌ای ندارند که مشخص شود از تسهیلات و کمک‌های دولتی برای خود سهمی برداشته‌اند و همه ادعاها و شعارهایشان بر باد خواهد رفت اما عملکرد وزارت ارشاد در این دوره از شفاف‌سازی‌های اطلاعاتی‌اش نشان داده، این فضا را نمی‌تواند مانع شود که فرهنگ و هنر کشور به یک اتاق شیشه‌ای بدل شود. رویکردی که باید در همه نهادها و سازمان‌های دولتی دیگر نیز مورد توجه قرار گیرد.

خبر

حال «جمال شورجه» رو به بهبودی است

میزان: احمد میرعلایی، تهیه‌کننده سریال تلویزیونی «حضرت موسی (ع)» در گفت‌وگو با خبرنگار گروه فرهنگی خبرگزاری میزان درباره آخرین وضعیت جسمانی «جمال

شورجه» گفت: خوشبختانه وضعیت کنونی جمال شورجه خیلی خوب است و نسبت به گذشته بهبود فراوانی یافته است. وی درباره شروع مراحل جدید درمانی شورجه اضافه کرد: به تازگی دو تارهای از معالجات فیزیکی زیر نظر متخصص مغز و اعصاب روی جمال شورجه آغاز شده و همچنان ادامه دارد. این معالجات نوع تازه و خاصی از فیزیوتراپی محسوب می‌شوند که خدا را شکر تاکنون کاملاً نتیجه داده است. این تهیه‌کننده سینما و تلویزیون درباره وضعیت حرکتی جمال شورجه تأکید کرد: شورجه یک روزها بیشتر مشغول دور جدید درمان است و بیشتر برای گذراندن این مراحل به مراکز درمانی می‌رود، البته گاهی اوقات به دفتر می‌آید اما این روزها تشخیص بر استراحت بیشتر و ادامه درمان برای وی است، البته این نکته را نباید فراموش کرد که وی از لحاظ حرکتی هنوز به آمادگی کامل نرسیده اما علائم خوبی در قبال حرکت داشته است. میرعلایی درباره آخرین مراحل ساخت این سریال خاطر نشان کرد: تمام مراحل پیش تولید سریال با منسورت جمال شورجه پیش رفته و خوشبختانه به مراحل خوبی رسیده اما از این به بعد باید منتظر باشیم که کم کم خود شورجه به سر پروژه حضور پیدا کند تا بتوانیم با مدیریت دقیق وی کار پیش‌تولید اثر را جلو ببریم، با توجه به روند مثبت درمان شورجه، وی به زودی به گروه سازنده سریال خواهد پیوست.

وزیر ارشاد:

استعدادهای هنری سرما به‌های ملی کشورند

ایرنا: وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی بر ضرورت استمرار استعدادیابی در برنامه‌ها و فضاهای هنری تأکید کرد و گفت: استعدادهای هنری محسوب می‌شوند که باید از

آن‌ها همه جنبه حمایتی شود. سیدعباس صالحی سه‌شنبه شب در حاشیه آیین پائینی سیزدهمین جشنواره ملی موسیقی جوان در جمع خبرنگاران حاضر و به پرسش‌های آن‌ها پاسخ گفت. وی با اشاره به برگزاری این رویداد هنری اظهار داشت: این جشنواره در شرایطی برگزار می‌شود که گروه‌های سنی مختلف در آن حضور پیدا کرده و پیوند دهنده جریان میان‌نسلی، میان گروه سنی نوجوانان و جوانان با استان شناخته شده موسیقی این سرزمین هستند، بنابراین به طور یقین پس از جشنواره با دبیر این رویداد گفت‌وگو می‌شود تا به صورت جدی‌تر مباحث مربوط به این جشنواره را به شکل جزئی‌تری بررسی کنیم. صالحی افزود: در روزهای آینده بلافاصله جلساتی را در برگزار خواهیم کرد تا نسبت به افزایش بودجه جشنواره اقدامات لازم و برنامه‌ریزی‌ها را انجام دهیم. وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی همچنین در پاسخ به پرسش خبرنگاران درباره تازمین اقدامات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در مقابل اعتراضی پدیدآورندگان آثار موسیقایی به تصویب قانون موسوم به ۱۰ درصدی، پاسخ این پرسش را به زمان دیگری موکول کرد.

خواسته‌های هنرمندان از دولت‌مدان چیست؟

تعامل با اهالی فرهنگ و کمک به اقتصاد هنر

ا فرهنگ و هنر / فاطمه عامل نیک / امروز هفته دولت به پایان می‌رسد. بدون شک یکی از اهداف نام‌گذاری هفتگی به نام دولت، ایجاد فرصت تعامل اهالی دولت با اقشار مختلف جامعه بوده است. فرصتی که در آن گروه‌های مختلف بتوانند انتظارات و خواسته‌شان را از دولت‌مدان بیان کنند. به همین بهانه به سراغ تعدادی از اهالی فرهنگ رفته‌ایم. عبدالرحیم سعیدی‌را، یکی از شعرای کشورمان در خصوص انتظارات اهالی فرهنگ و هنر از دولت‌مدان می‌گوید: من در حوزه شعر که حوزه تخصصی خودم است صحبت می‌کنم. ما در حوزه شعر و چاپ آثار شاعران نیاز به حمایت داریم. اکنون شرایط به گونه‌ای شده است که هر اهل قلمی که می‌خواهد اثرش را چاپ کند، با توجه به اینکه قیمت کاغذ بالا رفته و حمایت دولت در این بخش کم شده، به سراغ هر ناشری که می‌رود، درخواست پول می‌کند. این معضل با توجه به شرایط اقتصادی کنونی که گریبانگیر تمامی شاعران سرزمینمان است، طبیعی است که خیلی افراد توان انجام این کار را ندارند و آثار بسیاری از آن‌ها چاپ نمی‌شود. نتیجه این فرایند این خواهد شد که ادبیات معاصر از شعر شاعران محروم می‌شود.

وی با اشاره به نزدیکی ایام محرم خاطره‌ای را بازگو کرده و می‌گوید: چند سال گذشته من در برنامه‌ای که به مناسبت ایام محرم برگزار شده

بود، عنوان کردم در این ایام مردم نذورات بسیاری دارند که مقدار قابل توجهی از این نذورات به شکل غذا و خوراکی است، با توجه به شرایط موجود چه خوب است بعضی‌ها بیایند نذر کنند و کتاب آیینی شاعران را چاپ کنند. توجه کنید ما به اینجا رسیدیم که از مردم درخواست حمایت می‌کنیم تا با کمک‌هایشان کتاب‌های آیینی، مذهبی و شعر عاشورایی جمع‌آوری و چاپ شود. به هر حال انتظار می‌رود از دولت که در بخش چاپ کتاب حمایت بیشتری کند و حداقل شرایطی را برای افرادی که خودشان را ثابت کرده‌اند و جایگاهی در ادبیات ما دارند، حالا چه در بخش شعر، چه در بخش داستان‌نویسی یا خاطرات یا دیگر بخش‌ها، فراهم کند که پس از سال‌ها بتوانند آثارشان را چاپ کنند. افرادی هستند که سال‌هاست موفق به چاپ آثارشان نشده‌اند و حمایت از این افراد حداقل انتظاری است که از دولت می‌رود.

به آثار مستند فرصتی برای دیده شدن بدهید

کوروش عطایی، مستندساز کشورمان در خصوص انتظارات اهالی مستند از دولت می‌گوید: فضای مستندسازی ما این سال‌ها خیلی مهجور بوده از این نظر که هیچ وقت فرصت برای دیده شدن مستندها نبوده و مستندها کمتر بوده هرچند مستندسازان در این سال‌ها چه با حمایت دولت و چه بدون آن به هر شکلی که بوده به راهشان ادامه دادند و این

پیشنهاد امروز

ماجرای یک قتل در هتلی دورافتاده

برش
مسیر را زنده نگه داشته‌اند و این مسیر را ادامه خواهند داد، اما لازم است که حاصل این تلاش‌ها دیده شود. برای این منظور لازم است راهکارها نمایش این آثار هم در سینما و هم در تلویزیون ایجاد شود.

کارگردان مستند «در جستجوی فریده» با اشاره به ضرورت دیده شدن آثار هنرمندان و مستندسازان عنوان می‌کند: لازم است به آثار مستندسازان فرصتی برای دیده شدن داده شود تا مردم آن‌ها را دیده و بیشتر با آن‌ها آشنا شوند. این دیده شدن به نظر من بزرگ‌ترین اتفاق ممکن در حال حاضر است. حالا این ظرفیت و فرصت می‌تواند با اختصاص سالن‌های سینمایی به مستندها ایجاد شود. فیلم‌های مستند دارای این ظرفیت هستند که مخاطب را به سمت سالن‌های سینما بکشانند. لازم است چنانچه در سال گذشته این موضوع با پخش آثار مستند تجربه شد، کافی است که فرصت دیده شدن برای آن‌ها فراهم شود و این نیاز به حمایت دولت از این بخش دارد.

دیگر زمان دیدن نتیجه‌هاست

ابراهیم حسن بیگی، نویسنده کشورمان با اشاره به درخواست چهل ساله اهالی فرهنگ از دولت‌ها در خصوص بهبود شرایط فرهنگی جامعه و تناسب آن با باورهای دینی مردم و نیاز جامعه می‌گوید: خواسته‌ها و توقعات اهالی فرهنگ مکرر گفته شده و ما باید نتیجه این توقعات و انتظارات را ببینیم.

این نویسنده با تقسیم فرهنگ به دو بخش عمومی و خاص بیان داشت: این توقعات در هر دو حوزه فرهنگ عمومی و خاص وجود داشته‌اند. نویسنده رمان «محمد» با اشاره به سیر صعودی فرهنگ عمومی جامعه پس از انقلاب اظهار کرد:

تلویزیون یا هر قسمت دیگری ببینند. این موضوع نباید تنها در تهران دیده شود و لازم است که در همه شهرستان‌ها به آن توجه شود. کارگردان سریال «روزی روزگاری» در ادامه می‌گوید: این تدارک درست تنها در بخش مخاطبان نیست ما باید به حوزه آموزش این رشته توجه جدی داشته باشیم. در حال حاضر تقریباً در هر دانشکده‌ای یک رشته هنری به خصوص سینما هم راهاندازی شده است. من آمار دقیقی ندارم اما با وجود این همه دانشکده سینمایی، احتمالاً بالای هزار نفر دانش‌آموخته در این رشته داریم. پرسش اینجاست که خروجی این افراد کجاست؟ غیر از اینکه امکانات لازم برای آن افرادی که مستعد هستند، وجود ندارد، به احتمال قوی آموزش صحیحی هم در کار نیست، چون آموزش این تعداد دانشجو به برنامه درست، مدون و استاندارد قابل نیاز دارد، مسلم است که ما دستمان در آن حوزه خالی است. متأسفانه قبل از راهاندازی این مراکز به این فکر نشده که چه تعداد نیروی انسانی کارآمد لازم است. برای همین است که همین‌طور افراد صاحب مدرک بیرون می‌فرستند و این‌ها به جای آنکه کمک‌کننده به این روند باشند، مخل وضع موجود خواهند بود. لازم است که به این نکات توجه شود.

نگذارید تئاتر به هنر قشری تبدیل شود

امیر دژاکام، کارگردان و نویسنده تئاتر در خصوص انتظارات اهالی هنر از دولت‌مدان می‌گوید: در حوزه تئاتر انتظار ما این است که

شرایط به گونه‌ای باشد که مراکز تئاتری با توجه به امکاناتی که در اختیار دارند، از رونق بیشتری برخوردار باشند. این طور نباشد که رقم هزینه‌های شخصیشان به قدری بالا باشد که همه این‌ها سرشکن شود به این سمت که تئاتر به سمت گیشه برود. تئاتر هنر گیشه و درآمدزایی نیست. تئاتر اگرهم با استقبال و انبوه مخاطبان هم مواجه شود، پرسش اینجاست که این انبوه تماشاگر می‌تواند بلیت ۲۰۰ هزار تومانی بپردازد؟ اگر بلیت ۲۰۰ هزار تومانی بگیرد، چه قشری مخاطب تئاتر خواهند بود و اگر بلیت ۲۰ هزار تومانی بخرد چه قشری مخاطب تئاتر خواهند بود؟

وی در ادامه با اشاره به رواج راهاندازی سالن‌های خصوصی تئاتر می‌گوید: در سالن‌های خصوصی که شکل گرفته چه در تهران و چه در شهرستان دولت کمک کند و پاره‌های در اختیار آن‌ها قراردهد تا بتوانند خدماتشان را ارزان‌تر در اختیار مخاطب قرار دهند. اکنون نگهداری یک سالن تئاتر بسیار گران شده است، پول آب، برق و اجاره بسیار گران تمام می‌شود. شاید دولت بتواند در حوزه مالیات معافیت‌هایی را برای این سالن‌ها در نظر بگیرد. از تعرفه‌های فرهنگی در خصوص آب، برق و گاز استفاده کند یا موارد دیگر تا این تئاترها بتوانند روی پای خودشان بایستند. به غیر از این تئاتر به یک هنر قشری تبدیل خواهد شد، همچنان که در بعضی اوقات این اتفاق افتاده است، درحالی که تئاتر یک هنر ملی و متعلق به همه مردم است.

به گفته مترجم فضای وحشت و هیجان در این کتاب به خوبی منعکس شده است. نویسنده در این اثر به مانند آثار قبلی از جملات کوتاه استفاده کرده و بر شخصیت‌ها و پرداخت آن‌ها توجه خاصی دارد.

اما سومین اثر یک تفاوت عمده با دو اثر قبلی دارد. زارعی در خصوص این تفاوت می‌گوید: داستان دو کتاب قبلی در شهر می‌گذرد اما در رمان سوم، داستان در مکانی دور از شهر و در کوهستان اتفاق می‌افتد. نویسنده برای پیشبرد داستانش از عناصر طبیعت استفاده کرده و داستان را پیش برده است.

به گفته زارعی با توجه به اینکه دو اثر قبلی نویسنده به چاپ‌های متعدد رسیده‌اند و با استقبال مخاطب مواجه شده‌اند، انتظار می‌رود سومین اثر شاری لاپنا، مورد توجه مخاطبانی که به خواندن داستان‌های پلیسی علاقه دارند، قرار بگیرد.

که نباید بحث خیانت یا مواد مخدر را این قدر غلام‌آز روی برده سینما بیاورند. وی با بیان اینکه رده‌بندی سنی فیلم‌ها بیشتر از آیین‌نامه و بخش‌نامه به آگاهی بخشی و فرهنگ‌سازی نیازمند است، می‌گوید: خانواده‌ها نمی‌دانند که چرا نباید بچه‌هایشان را به تماشای فیلمی با محدودیت شرایط سنی ببرند یا خود بچه‌ها هم نمی‌دانند که چرا نباید آن فیلم را ببینند. علی‌اکبری با بیان اینکه سینمای ایران به تعدد ژانر در فیلم‌سازی نیاز دارد، خاطر نشان می‌کند: اکنون بیشترین ژانر فیلم‌ها، درام اجتماعی و طنز اجتماعی است که در حالی که در ژانر وحشت یا ژانر کودک و نوجوان، نیاز به تولید فیلم داریم. شاید رده‌بندی سنی فیلم‌ها کمک کند که ژانرهای دیگر فعال‌تر شوند و تهیه‌کنندگان انگیزه بیشتری برای تولید فیلم در ژانرهای مختلف پیدا کنند و سرمایه را سمت تولید ژانرهای دیگر سوق دهند. وی با بیان اینکه رده‌بندی سنی فیلم‌ها می‌تواند به آسان گرفتن شورای پروانه نمایش یا شورای پروانه ساخت درباره رده‌بندی سنی فیلم‌ها کمک کند که ژانرهای دیگر چنین اتفاقی ببینند، در واقع این رده‌بندی باید منجر به چنین اتفاقی شود چون برخی از صحنه‌ها در یک فیلم، شش کلید و نقطه تعلیق است که حذف آن‌ها موجب لطمه به فیلم می‌شود. وقتی فیلمی رده‌بندی سنی می‌شود، دست فیلمساز برای زدن حرفش بازر است و قطعاً ممیزی فیلم‌ها با وجود این رده‌بندی سنی، کمتر می‌شود.

عباس زارعی، مترجم این اثر، داستان «همان ناخوانده» را مانند آثار قبلی نویسنده داستان جذابی می‌داند. زارعی پیش از این دو اثر این نویسنده را با عنوان‌های «زن همسایه» و «فریبیای در خانه» ترجمه کرده و این نویسنده کاندیدای آن برای نخستین بار به مخاطب ایرانی معرفی کرده است.

داستان «همان ناخوانده» در دل یک هتل دنج، آرام و دور افتاده اتفاق می‌افتد. میچمان‌ها به هتل میچل در دل کوهستان رفته‌اند تا تعطیلات زمستانی خود را در محیطی آرام و دور از هیاهوی شهر سپری کنند اما دقیقاً زمانی که هوا تاریک می‌شود، توفان سختی اتفاق می‌افتد، برق و خطوط تلفن قطع می‌شود، مسافران به شهر دسترسی ندارند و در همین حین قتل در هتل اتفاق می‌افتد و ماجرا ادامه پیدا می‌کند.

ا فرهنگ و هنر / خدیجه زمانیان / خواندن رمان‌های معمایی و پلیسی همیشه برای مخاطب کتابخوان ایرانی جذاب بوده و با اینکه این علاقه‌مندی وجود داشته اما نویسندگان ایرانی به دلایل مختلف، کمتر سراغ این نوع ادبی محبوب رفته‌اند و این خلأ معمولاً با ترجمه‌های آثار موفق خارجی، جبران می‌شود. به تازگی نشر آموت کتابی منتشر کرده با عنوان «همان ناخوانده»، این کتاب نوشته «شرای لاپنا» با ترجمه عباس زارعی به بازار کتاب آمده است.

«همان ناخوانده» در ژانر پلیسی-جنایی قرار می‌گیرد. داستان این اثر پر از تعلیق، معما و هیجان است. این اثر که اندکی پس از انتشار در فهرست پر فروش‌های «تیپورک تایمز» و «یوکی ساندی تایمز» قرار گرفته است، به تازگی وارد بازار کتاب ایران هم شده است.

مسیری برای کاهش ممیزی و افزایش ژانر

رده‌بندی سنی فیلم‌ها، دست فیلم‌سازان را در طرح مسائل مختلف باز تر می‌کند؟

علی اکبری با بیان اینکه سینما در کشور یک صنعت وارداتی است و ما تابع قوانین همراه با این سینما هستیم، خاطر نشان می‌کند: این سینمای وارداتی از دهه ۱۹۷۰ به بعد دارای رده‌بندی سنی فیلم‌ها شد، چون ژانرهای جدیدی که به آن اضافه می‌شد، صحنه‌های خشونت‌آمیزی داشت که برای سنین پایین از نظر روحی و روانی آسیب‌زا بود و مسئولیتش با سالن‌داران سینما بود. وی اضافه می‌کند: اگر وزارت فرهنگ یا وزارت آموزش و پرورش، آموزش لازم و کافیی را به فرزندان ما بدهند که علت ممنوعیت نمایش برخی فیلم‌ها برای افراد زیر ۱۵ سال چیست، خود نوجوانان، آن فیلم را نمی‌بینند، این بهترین شکل ممکن برای رده‌بندی سنی فیلم‌هاست. در غرب آن قدر کار فرهنگی شده که کودک و نوجوان می‌داند اگر این فیلم را ببیند شب خوابش نمی‌برد یا اذیت می‌شود، بنابراین خودش مشتاق است که فیلم را ببیند، مرحله اول فرهنگ‌سازی است که تاکنون کاری در این راستا نکرده‌ایم.

این تهیه‌کننده سینما یادآور می‌شود: در تمام دنیا شرایط سنی فیلم‌ها به شکل درست اجرا می‌شود، امکان ندارد فیلمی برای افراد زیر ۱۵ سال ممنوع باشد و یک بچه دوازده ساله در سالن سینما ببیند، این مسئله باید برای خانواده‌ها و برای کودک و نوجوان فرهنگ‌سازی شود. همچنین در سالن سینما معتقد است که مشکل اصلی برای رده‌بندی سنی فیلم‌هاست. در غرب آن قدر کار فرهنگی شده که کودک و نوجوان می‌داند اگر این فیلم را ببیند شب خوابش نمی‌برد یا اذیت می‌شود، بنابراین خودش مشتاق است که فیلم را ببیند، مرحله اول فرهنگ‌سازی است که تاکنون کاری در این راستا نکرده‌ایم.

اتفاقی که به تعدد ژانر در سینمای ایران کمک می‌کند
در تهیه‌کننده سینما معتقد است: بخشی از ماجرا هم به خود هنرمندان برمی‌گردد که سنی فیلم‌هایشان را طوری بسازند که محدود به شرایط سنی نشود حتماً

محسن علی اکبری، تهیه‌کننده سینما معتقد است که سینما برای رسیدن به مدیریت و مسئولیت این رده‌بندی را بپذیرد و از ورود سنین پایین‌تر در فیلم‌های دارای رده‌بندی جلوگیری کند. وی به خبرنگار ما می‌گوید: اکنون خانواده‌ها کمتر به سینما می‌روند و معمولاً قشر سینما، مجردها یا گروه‌های دوستانه هستند زیرا گاهی مباحثی در فیلم‌ها مطرح می‌شود که برخی صلاح نمی‌بینند آن فیلم را در جمع خانوادگی تماشا کنند و شاید اعضای خانواده، فیلم را به صورت افرادی ببینند. در شرایطی که معمولاً خانواده‌ها کمتر به سینما می‌روند، مدیریت سینما باید مسئولیت ورود کودکان و نوجوانان به سالن‌های نمایش فیلم‌هایی که ممنوعیت سنی دارند را، بپذیرند.